

Referat fra rotarymøte mandag 16, november 2015

Møtet ble ledet av president Hanne Sundbø

Hun minnet først om noen merkedager, ønsket særlig velkommen til reflektant Gunnar Skalberg, og minnet om at det neste mandag, 23/11, er peismøter.

Cato Arveschoug fikk ordet til å sette i gang salget av billetter til vår konsert i Sandefjord kirke, 31. januar 2016. Konsert med Røshnes jazzband, og «Nordre Skur og Ballast»

Det var ingen som hadde oppgaven med 3-minutt, men det benyttet presidenten til å vise en kort film fra «Matbørsen» i Stokke, som hjelper til å få ungdom ut i arbeidslivet.

I denne bedriften arbeider det folk med bakgrunn fra ca 20 forskjellige land. Og med språkopplæring.

Hovedinnslaget denne gangen var arbeidet med «**Flyktninger og flyktningsituasjonen**».

Foredragsholder var Anette Guldahl, som er avdelingsleder i NAV, for å lede dette integreringsarbeidet i vår kommune. I hennes avdeling arbeider det nå 14 personer, men etter hvert vil det nok bli behov for noen flere.

«Flyktninger i Sandefjord», det er nå et viktig arbeidsbegrep og utfordring.

Vi skal bosette 86 personer i 2015, 72+++ i 2016. Det blir nok mange flere!

De skal, etter planen, bli uavhengige av NAV etter 5 år.

Oppgavene overfor dem blir å finne boliger, hente på stasjonen, flyplassen, skaffe inventar til boligene, gi sosialhjelp, vise dem de viktigste stedene i byen.

Vi ønsker i Sandefjord flyktninger med vekslende alder og nasjonalitet.

Antallet skal være klarert med lokalpolitikere.

De MÅ følge et introduksjonprogram. Det er en plikt! Det vil bli reaksjoner på unnasluntring.

Det blir som å gå på jobb hver hverdag i tiden kl. 8.30 – 15, + lekser. De får lønn.

Personer under 25 år får kr. 11.000 brutto pr. måned. De over 25 år får kr. 15.000. Av dette skal det betales husleie.

Skjer på Fønix, grunnskole, videregående, i jobb.

Det finnes prosjekter for dem som har vært her i mer enn 5 år:

Jobbsjansen for kvinner (her skjer det mye positivt!)

Jobbsjansen for ungdom (her går det noe tregere)

KUM (Kommunale UtviklingsMidler)

Vintage baby (i Kongensgate)

«drillpikene»

I utgangspunktet er hjemlandets utdanning ugyldig her i landet. Den må skjekkes, godkjennes, ev. ha påfyll.

Skolene må ta imot barna, men ikke barnehagene. Men det undersøkes muligheter også her hver dag.

Sandefjord har store utfordringer, på grunn av:

Det kommer mange

Bosetting må prioriteres i forhold til faglig introduksjonprogram

Selvbosetting, - som er et moralsk dilemma. (særlig syriske menn er flinke til å skaffe seg boligkontrakter selv som de presenterer for godkjennelse i NAV, og slik «sniker i boligkøen». Skaper en del misnøye)

De fleste kommer hit fra Syria, Irak, Eritrea og Afghanistan,

flest unge menn, med liten kompetanse, - og mange barn, (som venter på familiegjenforening).

Akuttmottak gjennom Nav-integrering, på Langeby og Fossnes.

Vi får mange hit. Normalt hittil har vært ca 20 pr. år. Neste år vil det komme mellom 300 og 500(!)

Mottaksbeboerne skal ha noe å bruke tiden til som er fornuftig!

Og de skal ha helsetjenester.

Mange organisasjoner ønsker å hjelpe, så hjelpen må organiseres.

Ikke minst må det være norskopplæring.

det kan være strikkekurs for det går mot vinter.

Lage mat sammen med andre.

Hvordan er det i Norge? Hva er greit, og hva er ikke?

- Invitere noen hjem!?

Det positive ble understreket å være:

Det gir kompetanse til byen

Vi kan lære noe nytt

Utfordres på menneskesyn og etikk

Det ble i samtalen også nevnt, at det utfordrer rasistiske tanker, som kan være forståelig ut fra alt som skjer omkring flyktningsituasjonen i våre dager, ikke minst i andre land!

Hvordan møte dette?

Disse tankene kan bli utfordrende og interessante samtaler på peismøtet 23. november.

Referent Roar Bredal